

foreninger af	yngre læger	FAS
Domus Medica – Trondhjemsgade 9 – 2100 København Ø – Tlf. 35 44 85 00		

Til medlemmerne af
Folketingets Sundhedsudvalg
Christiansborg
1240 København K

25. april 2006

Vedr.: Videreuddannelse i speciallægepraksis

I forlængelse af vores møde den 19. april 2006 skal vi hermed som aftalt redegøre for de omtalte problemstillinger vedrørende videreuddannelse i speciallægepraksis.

Speciallægekommisionen, som blev nedsat i juli 1998, fremkom i maj 2000 med betænkning nr. 1384 om "Fremtidens speciallæge". En del af implementeringen heraf skete med Sundhedsstyrelsens bekendtgørelse nr. 660 af 10. juli 2003 om uddannelse af speciallæger. Denne bekendtgørelse indførte obligatoriske ophold i speciallægepraksis inden for specialerne dermatologi (hudlæger), oftalmologi (øjelæger) og otologi (øre-læger).

Der er god grund til, at videreuddannelsesforløbene inden for disse tre store praksisspecialer også sker i speciallægepraksis. Speciallægepraksis er fagligt kompetente til at deltage i videreuddannelsen af læger, da en meget stor del af den speciallægelige produktion inden for disse specialer foregår i speciallægepraksis. Herudover skal det fremhæves, at en stor del af sygdomsspektret primært ses og behandles i speciallægepraksis.

Det viser sig nu, at der er store problemer med at få besat de nødvendige tutorlægestillinger inden for speciallægepraksis, hvilket har nogle meget uheldige konsekvenser for de uddannelsessøgende læger. Disse er således udsat for at modtage et ansættelsesbrev for blokstillingen i speciallægepraksis, hvoraf det ikke fremgår, hvilken by eller hvilken praksis, de skal ansættes i. Hertil kommer så, at de uddannelsessøgende læger reelt ikke har nogen mulighed for at fratræde stillingen, hvis afstanden fra deres bopæl til praksis bliver for stor, idet en sådan fratrædelse p.t. karakteriseres som fratrædelse af hele uddannelsesforløbet.

Allerede i december 2002 blev der mellem Sygesikringens Forhandlingsudvalg og Foreningen af Speciallæger indgået en aftale om vilkårene for tutorlæger i speciallægepraksis, jfr. **vedlagte** kopi heraf.

Af denne aftale fremgår det blandt andet, at der indgås en individuel aftale mellem det regionale videreuddannelsesråd, tutorlægen og amtet. Herudover fremgår det, at der mellem parterne kan aftales tilskud til etablering af arbejdsplads samt tilskud til øvrige praksisudgifter, der relaterer sig til den uddannelsessøgendes tilknytning til praksis.

Vi har forstået, at det netop er disse vilkår om tilskud til etablering af arbejdspladser, som har været årsag til, at der nogle steder slet ikke er blevet indgået aftaler med tutorlæger.

Baggrunden for, at det er aftalt, at der skal indgås individuelle aftaler, er, at der mellem de tre specialer er store forskelle på, hvad det koster at etablere en arbejdsplads. Der kan også inden for samme speciale være store forskelle på, hvilke fysiske rammer praksis har i forvejen og dermed på udgifterne til etablering af arbejdspladser. Det er vores opfattelse, at man i de hidtidige forhandlinger med kandidater til tutorlægestillingerne ikke har taget disse individuelle hensyn.

For de to foreninger er det selvfølgelig afgørende, at der ved udvælgelsen af tutorlæger først og fremmest lægges vægt på, hvem der skønnes fagligt bedst egnet til at varetage hvervet, for så herefter at indgå en konkret aftale om de økonomiske forhold med tutorlægen.

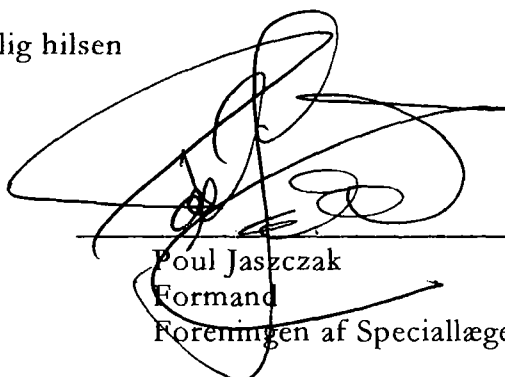
Vi lægger meget stor vægt på, at der kommer ordnede forhold vedrørende disse videreuddannelsesforløb i speciallægepraksis – både af hensyn til de speciallæger, som har kompetence og interesse i at deltage i videreuddannelsesforløbene, men mindst lige så meget af hensyn til de uddannelsessøgende, for hvem det må være frustrerende med kort varsel at få meddelelse om, at deres ophold i speciallægepraksis alligevel ikke bliver til noget, eller at speciallægepraksis ligger så langt fra deres bopæl, at de ser sig nødsaget til at afbryde uddannelsesforløbet.

Da speciallægepraksis i de berørte specialer som nævnt udgør en stor del af behandlingskapaciteten i det danske sundhedsvæsen, er det meget vigtigt, at der snarest opnås en tilfredsstillende løsning på problemet for også at kunne efterkomme fremtidens efterspørgsel efter disse speciallægeydelse.

Med venlig hilsen

Mette Worsøe
Formand
Yngre Læger

Poul Jaszczak
Formand
Foreningen af Speciallæger

Aftale mellem Sygesikringens Forhandlingsudvalg og Foreningen af Speciallæger om praktiserende speciallæger, der virker som tutorlæger.

Aftalen vedrører praktiserende speciallæger, der af Sundhedsstyrelsen og/eller det regionale videreuddannelsesråd, er godkendt som tutor for læger under uddannelse til speciallæge, og som i en aftale med et amt/kommune/H:S forpligter sig til at fungere på nedenstående vilkår:

Praktiserende speciallæger, der ønsker at virke som tutorlæger, og som har Sundhedsstyrelsens/det regionale videreuddannelsesråds tilladelse hertil kan søge videreuddannelsesrådet i den region, hvor praksis er beliggende, om at blive optaget på listen over tutorlæger. Samtidig skal lægen forpligte sig til, at modtage læger under uddannelse til speciallæge. Længden af ophold i speciallægepraksis vil svare til de til enhver tid gældende bestemmelser i bekendtgørelsen om uddannelse i speciallæger.

Frekvensen i uddannelsesforløbet skal aftales for en periode af 5 år mellem det regionale videreuddannelsesråd, tutorlægen og det amt, hvori tutorlægens praksis er beliggende ud fra det aktuelle behov.

Der indgås en individuel aftale mellem det regionale videreuddannelsesråd, tutorlægen og det amt, hvori tutorlægens praksis er beliggende. SFU og FAS udarbejder en standard herfor baseret på nærværende aftale. Den individuelle aftale løber som udgangspunkt i 5 år og skal indeholde et minimum for antallet af uddannelsesophold i perioden. Såfremt amtet afholder alle udgifter i forbindelse med etablering af arbejdsplads til den uddannelsessøgende læge samt øvrige praksisudgifter, der relaterer til de uddannelsessøgendes tilknytning til praksis, kan aftalen indgås for et kortere tidsrum. Aftalen kan forlænges efter aftale mellem parterne.

Der kan mellem parterne aftales helt eller delvis tilskud til etablering af arbejdsplads for uddannelseslæger i speciallægepraksis samt aftales helt eller delvist tilskud til øvrige praksisudgifter, der relaterer til den uddannelsessøgendes tilknytning til praksis.

Finansiering

Sammenhængende uddannelsesforløb af 6 måneders varighed

1/3 del af lønomkostningen til den uddannelsessøgende finansieres af tutorlægen, og den resterende 2/3 del finansieres af amtet.

Øget omsætning i tutorlægens praksis i den periode den uddannelsessøgende læge er tilknyttet praksis tilfalder tutorlægen, og knækgrænser forhøjes i denne periode efter nærmere aftale mellem SFU og FAS.

Opbrudt uddannelsesforløb

Såfremt der ikke er tale om regulær ansættelse i speciallægepraksis, men om løbende tilknytning i adskilte kortere perioder som et led i et længerevarende forløb bæres den fulde aflønning af det amt, hvor den uddannelsessøgende læge er ansat. Øget omsætning i tutorlægens praksis i den periode den uddannelsessøgende læge er tilknyttet praksis tilfalder i disse tilfælde tutorlægen, men knækgrænsen forhøjes ikke.

Det regionale videreuddannelsesråd tildeler den pågældende tutorlæge uddannelseslæge med mindst et halvt års varsel.

Krav til tutorlægen

Tutorlægen skal give det regionale videreuddannelsesråd og amtet besked, såfremt den uddannelsessøgende læge udebliver eller afbryder uddannelsesforløbet i utide i henhold til gældende regler om håndtering af ” utilfredsstillende uddannelsesforløb”.

Tutorlægen har det pædagogiske ansvar for uddannelseslægers uddannelse og deres virke i deres ansættelse, evaluering, indretning af klinikken m.v.

Arbejdsgiveransvaret overfor uddannelseslæge og tredjemand ligger hos den ansættende myndighed i henhold til aftale mellem Amtsrådsforeningen og Foreningen af Yngre Læger.

Den uddannelsessøgende læge er ansat af amtet/sygehus, der som ansættelsesmyndighed, i henhold til overenskomsten mellem Amtsrådsforeningen og Foreningen af Yngre Læger, er ansvarlig for tegning af ansvars- og arbejdsskadeforsikring for uddannelseslægen.

I det omfang den uddannelsessøgende læge udfører sygebesøg er tutorlægen ikke berettiget til kørselsgodtgørelse efter speciallægeoverenskomsterne, idet betalingen finder sted efter regler i aftalen mellem Amtsrådsforeningen og Foreningen af Yngre Læger. Tutorlægen skal attestere den uddannelsessøgende læges kørsel og foretage indberetning til den lønudbetalende myndighed månedligt sammen med en eventuel anden lønindberetning.

Instruktionsbeføjelsen i den periode uddannelseslægen er i speciallægepraksis udføres af tutorlægen i overensstemmelse med gældende love og speciallægeoverenskomsterne. Tutorlægen er overordnet læge i forhold til uddannelseslægen såvel i faglig henseende som i henseende til arbejdets tilrettelæggelse og i forhold til patienterne.

Speciallægesamarbejdsudvalget er forpligtet til at orientere videreuddannelsesrådet, såfremt det finder, at der er praktiserende speciallæger, hvis praksisforhold er så afvigende fra det sædvanlige, at det ikke er hensigtsmæssigt, at de har uddannelseslæger. Tutorlægen skal orienteres herom, og kan inden seks uger klage til speciallægesamarbejdsudvalget, såfremt lægen ikke finder, at samarbejdsudvalgets begrundelse er rimelig.

Aftalen træder i kraft den 1. januar 2003 og kan hver af parterne opsiges med seks måneders varsel til et kvartals udløb, dog tidligst 1. april 2005.

Den 11. december 2002

f. Sygesikringens Forhandlingsudvalg

f. Foreningen af Speciallæger

